

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 107.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392116608/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

at gå hos Mester Linné, netop fordi det var en «Pogeskole».

Men nu — siden hin Aften i Træet — var alt blevet anderledes for ham, nu bigede han kun efter at komme bort for at glemme, glemme det skrækkelige, han havde set. Det gjorde ingenting, at han kom i Latinskolen, når han bare kom bort fra Mester Linné, blev fri for at høre og se ham!

Men da så Afskedsdagen kom, og Mester Linné bevæget lagde sin Hånd på hans Hoved:

«Farvel, mit Barn, du var mig den kæreste af dem alle — du er god og blid, du vil ikke voxe op til en Bureaukrat som de andre, du vil ligne din Fader —»

— da brast det med Et for ham, i det Øjeblik huskede han kun, at det var ham, som havde bedraget Mester Linné ved sin falske Lure. Han glemte helt sin Harme og sin Afsky og brast i Gråd med hans Hånd knuget i sin.

Og siden — i den nye Skole, den kedelige, grå Bygning midt inde i Byen, ved Dæmningåen, hvor ofte måtte han da ikke længes efter det morsomme, gamle Hus dér ude ved de friske, grønne Enge, efter Mester Linné med hans Violin og lysende Øjne, med hans Skælden og Smælden, ja, selv efter Eline Petersen — til Mindet om hin Aften kom igen og fik ham til at blegne.

Men Tiden gik, og den Dag kom, da han deltog i Kammeraternes Spot over den Tid, de gik ude hos Mester Linné, ja — når hin Scene nu atter stod for ham, kunde han endog gribe sig i at betragte den med et vist Begær, mens han fuld af pirrende Angst følte noget pelsset og loddent med Næb og Kløer røre sig hos ham. Den havde været det sidste, endelige Skub frem ad Banen, og snart var der intet mere af den opridelige Tue Tavsen tilbage.

Dag for Dag stivnede hans bløde Sind mer og